

en betydelig arbejdsmæssig belastning, og at det med hensyn til en nærmere afgrænsning af ombudsmandens kontrol med kommunerne vil være svært at finde et anvendeligt kriterium, der er foreneligt med det kommunale selvstyre. Organisationerne frygter også, at inddragelse af kommunerne under ombudsmandens område vil medføre en sådan forøgelse af arbejdet for ombudsmandsinstitutionen, at spørgsmålet om en selvstændig kommunal ombudsmand på et eller andet tidspunkt vil dukke op.

Folketingets ombudsmand har i en skrivelse til justitsministeriet af 6. marts 1958 udtalt, at han uanset de af de kommunale organisationer fremdragne synspunkter må være af den opfattelse, at i hvert fald dele af den kommunale forvaltning bør inddrages under ombudsmandens tilsyn. Han mener, at der foreligger et reelt praktisk behov herfor, og at henvisningen til de allerede eksisterende klagemuligheder ikke tager fornødent hensyn til selve ideen i ombudsmandsinstitutionen, hvis værdi ligger i dens uafhængighed af hele den offentlige administration og den deraf følgende tillid i befolkningen til dens absolutte uvildighed. Ombudsmanden udtaler, at det ved en eventuel lovrevision, hvorved ombudsmandstilsynet udstrækkes til kommunerne, udtrykkeligt bør fastslås, at tilsynet med disse må udøves under iagttagelse af de særlige vilkår, hvorunder den kommunale administration virker, og at ombudsmandens kompetence må begrænses, således at han i almindelighed først vil kunne optage en klage over kommunale myndigheder til undersøgelse, når sagen har været indbragt for de sædvanlige statslige eller kommunale klageinstanser.

Under hensyn til ombudsmandsinstitutionens særlige karakter som en tilsynsmyndighed, der alene henhører under folketinget, har ministeriet fundet det *rigtigst, at initiativet til en eventuel udvidelse af ombudsmandens kompetence i den omhandlede retning udgår fra folketinget.*

Af hensyn hertil og til, at der om det foreliggende spørgsmål hersker ret forskellige opfattelser, har ministeriet ikke i nærværende forslag formuleret nogen bestemmelse om udvidelsen af kompetencen, idet ministeriet afventer en nærmere forhandling om spørgsmålet under lovforslagets behandling i tinget.“

Efter at have været gjort til genstand for en indgående 1. behandling henvistes lovforslaget til ombudsmandsudvalget, hvis arbejde med sagen resulterede i de to ovenfor omtalte ændringer.

I udvalgets enstemmige betænkning udtales:

„Udvalget har behandlet lovforslaget i 7 møder og herunder haft samråd med justitsministeren. Der er endvidere ført forhandlinger med folketingets ombudsmand, som har deltaget i flere af møderne.

Mens man uden vanskelighed har kunnet tage stilling til det foreliggende lovforslags få og let overskuelige bestemmelser, er der ført indgående forhandlinger om det spørgsmål, som også ved 1. be-